ఒక పడుపు కథ

వల్లూరి రాఘవరావు

పడక గదిలో
తత్త్వచింతన
కాలహరణమే తప్ప
కార్యజయం కాదు
అలవాటైన సంశయ.
డోలికలోనే అస్తుబిస్తు
అవుతుండగానే...
ఆమె నా తలపై
చేయి వేసింది.

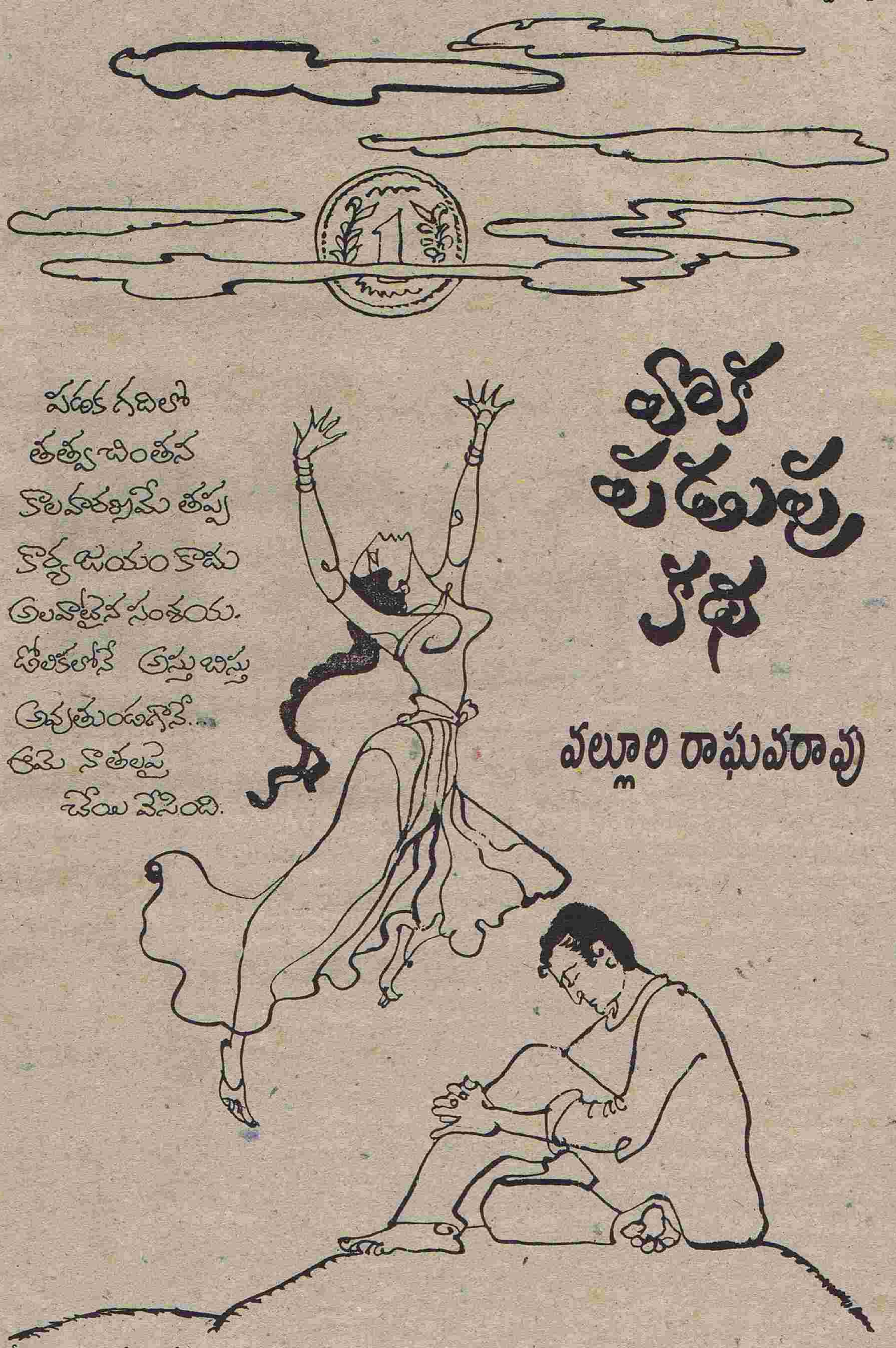

వ్యభిచారం చేసి వారం రోజులయిందోయ్! ఖర్మ కాకపోతే ఏవిటంటాను. ఎర్ర ఏగాని లేకపోవడం చేతనే కదా ప్రకృతికి కూడా లోకువైపోయింది. ఏధం చెడి వీటివాడితో పోతే చచ్చేవరకూ చాపల మోతయిందన్నట్లు పోయిపోయి• కాళ్ళకూరి వారి సత్రంలో చేరడమే తప్పయిపోయిన్ది....' అంటూ బీడీని నోటి లోపలికి ఏగలాక్కుని ఒకదమ్ములాగాడు శాస్త్రి.

సాయంకాలపు ముడదెండలో శాస్త్రి ముదురు మొహం విచారంగా అగుపడింది. కాళ్ళకూరి వారి సత్రంలో వంటలు చేయటం అతగాడి వృత్తి. తనకు వచ్చినట్టు బ్రతకడం అతడి ప్రవృత్తి. ఇది వచ్చని లోకం అతగాడిని ముండల శాస్త్రి అని పిలవడం రివాజు. శాస్త్రితో రహస్యంగావైనా నేస్తుకట్టి యవ్వనాలను సద్వినియోగం చేసుకునే మా వాడకట్టు కుర్రాళ్లలో నేమా వొకడిని.

గంగరావి చెట్టు కింద సోమరిగా జారగిలబడి శాస్త్రి నిదానంగా దమ్ములాగుతూ 'ఏం వాయ్ ఆ గుప్తాని కొట్టుకురా కూడదు. ఈ రాత్రికే మంటాడ లంక ఫిరాయించేద్దాం. ముగ్గిరి మీదా ఎంతా? స్టీమరు ఖర్చు పోను రెండొందలు దాటదు. మారంజైన మజా చేయించేస్తాను అన్నాడు. నాకు తహతహ పుట్టింది. కోస్తా జిల్లాల వ్యభిచారం మీద శాస్త్రి ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించిన వ్యక్తని నా నమ్మిక. ఎంచడంలో ఏరడంలో బేరసారాల్లో వడువులో వైనంలో శాస్త్రికున్న నైపుణ్యం కళాసిద్ధమైనది. ఇహ నేను ఆలస్యం చేయదల్చుకోలేదు.

పెద షావుకారు రొండో కొడుకూ వొకింత వుత్సాహవంతుడూ అయిన వెంకోబా గుప్తాను కదిలించటానికి నిర్ణయించుకున్నాను. వాడికి డబ్బయితే వుంది. విషయం మా దగ్గరుంది. కాస్త రెచ్చగొట్టినట్లాయనా కాసులు కురిపిస్తాడు. ప్రకృతి కూడా లక్ష్మీపుత్రుల పక్షానే వుంటుంది. ఆ మట్నన శాస్త్రిని వదిలేసి పెద్దపెద్ద అంగలతో బొండాడ తాతయ్య వీధిలోకి బయలుదేరాను.

సందు మొదటే గుప్తా కనబడినాడు. ఏం నల్లపంతులు ఇటు వేంచేశావ్? ఏం సంగతి అంటూ కనుబొమ్మలెగరేశాడు. చర్మపు సంచిలో మాంసం కూరినట్టు గుదిమట్టంగా వుండే గుప్తాని చూడగానే ఎవరికైనా అకారణంగా కోపం వస్తుంది. కొందరి శరీర నిర్మాణాలలోనే మతలబు యేదో వుంది. కాస్త ఎకసెక్కంగా మాట్లాడినా మనిషి వెన్నపూసలాంటివాడు. మాటలతో మంట పెట్టేవాడిదే ప్రజ్ఞ అంతా!

"శాస్త్రిగారొహసారి నిన్ను కలవమన్నారోయ్! జమానైవ సంగతుందట. కదుపులో అరబంపడి కదల్లేక సత్రం ప్రక్కన రావి చెట్టు క్రింద వున్నారు. వస్తావూ వెడదాం మరి! అన్నాను. గుప్తా పెదవులు అనుమానాస్పద మెలికతో వుద్వేగంగా విచ్చుకున్నాయి.

– ఏవంటాడేవిటి నడుస్తు నాలుగుసార్లయినా అడిగాడు ఈ ప్రశ్నను.

– తినబోతు రుచెందుకు. సాహుకారివి సహనం ఎవ్వడోయి నేర్చుకునేది, గసిరాను నేను.

ఆమడ దూరం నుంచే మమ్మల్ని గమనించిన శాస్త్రి చెట్టు కింద నుంచి లేచి వుత్తరీయాన్ని వోదులువుదులిపి జగన్మోహరంగా నవ్వుతూ మా కెదురొచ్చాడు. కంటిసైగతో నన్ను తొలగమన్ని, గుప్తా భుజం మీద చెయ్యేసి గోదారొడ్డు వైపుగా అడుగులు వేయసాగాడు. నాగుండె వొక రకమైన ఆనందంతో శబ్దం మార్చింది. కడువులో ఆకలిపోయి యేదో తెలియని శూన్యం ఏర్పడింది. యేదో మహత్కార్యం చేయబోయే ముందు వచ్చే వురుకు అది.

** *** **

వారం రోజులుగా పక్కన పెడుతూ వస్తున్న చిల్లర మాలక్ష్మినంతా కొయ్యడబ్బీ నుంచి పోర్లించి నూటరవై రూపాయలు తేల్చాడు గుప్తా. మావాయిన పౌరోహిత్యం చేసుకొచ్చిన వక్కలు అమ్మికొంత, మధుపర్కాలు అమ్మి కొంత, తాంబూలాలో పట్టిన చిల్లరా అంతా కలిపి నేనో నలభైఆరు తేల్చాను. సత్రం మేనేజరును బామాలి శాస్త్రివో పాతిక పట్టాడు. సాయంత్రపు స్టీమరు కోసం మా నిరీక్షణ మొదలైంది.

** *** **

కార్తీక మాసపు సాయంత్ర చలి గాలి వొంటిని ముమ్మరంగా తాకుతోంది. స్టీమరు దడదడలాడుతూ గోదారిని చీల్చుకుని మంటాడలంక వైపు వెడుతోంది. స్టీమరు మిద్దె మీద పేర్చిన పసుపు కొమ్ముల బస్తాల మీద తలవాల్చి "అయినా నీతో వ్యభిచారం ఏమిటోయ్! శంకిత మనస్కులకు సుఖించే హక్కు యెక్కడ. కాస్సేపు నోరు కట్టేసుకో అన్నీ చూద్దూగానివీ నన్నిహ వేధించవాకు అంటూ గుప్తాను విసుక్కున్నాడు. యేదో లెండి! అనుభవం జాస్తి కాకపోవడం చేతను.....అంటూ గుప్తా సద్దుకున్నాడు. మూర్ఖత్వానికి యేవిటి చెప్పేది? పుటకతో నేనేవన్నా వ్యభిచారినా? నేనెవరినీ ఇన్ని ప్రశ్నలు వేసినవాడిని కాను. నీకెందుకీ సందేహాలు నేనున్నాగా. మరిహ కిక్కురు మనకు. నేను మా కానివాణ్ణి. అంటూ బీడి వెలిగించి తలకు వుత్తరీయం బిగించి విశాలంగా కాళ్ళుజాపి కళ్లు మూసుకున్నాడు శాస్త్రి.

'పీడితో వ్యవహారం అంటేనే నాకు భయం. డబ్బు నాది. దారి కర్చులు నావి. వెధవ డాంబికం పీడునూ..... అంటూ గుప్తా నా చెవిలో రహస్యంగా కోపగించాడు. నా ఆత్రుతనాది. నేనెటూ మాట్లాడకూడని దౌత్యవేత్తలాటి వాడిని. అంచేత పెదాలు చికిలించి వోదార్పుగా నవ్వి 'నిదానించు నిదానించు' అన్నాను. స్టీమరు మంటాడ రేవుకి ఎనిమిదికి చేరుకొంది. అక్కడ కూడా పల్లెకార్ల ఇళ్లనుంచి ఇలాయిబుడ్ల దీపాలు మినుకుమినుకు మంటున్నాయి. బద్ధకంగా వొళ్లు విరుచుకుని శాస్త్రి ముందు దిగాడు. వెనుకే నేనూ గుప్తా. సర్విత్రోవుల్లోంచి వో పర్లాంగు నడక తర్వాత పాడుబడిన రాజమహల్‌లాటి కొంపలోకి ప్రవేశించాం.

** *** **

"ఈ మాటలు చెప్పవాకు. ఎన్నిసార్లొచ్చినా నీకు దినకొత్తే. దేవితో రంకు దెయ్యంతో పోరు అంటే ఇదే. ఆ మాటేదో గుమ్మంలోనే చెబితే శ్యామలాంబ కొంపకే పోయేవాళ్ళం కదా అంటూ శాస్త్రి తగు నైపుణ్యంతోవిట గాంభీర్యాన్ని ప్రకటించాడు. వృత్తి విటుల కిటుకులు వాళ్లకుంటాయి. పరిగణనలోకి రానివి కనుక వాటిని లోకం గుర్తించదు.

"కానీండి.....మీ మాటే వేదం. యేం చేస్తాం, కాదనలేని కాతాలు.....వొసెయ్ నీళ్లు తొలుపు. మా రాజులు బడలిక మీదున్నారు అంటూ పురమాయించింది వెంకటరత్నం. దేవిడీలాటి విశాలమైన గదిలో. పురావస్తు వైభవాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాము. పాకం వోడుతున్న మడత కాజాలు వెండి పళ్ళెంలో పెట్టి తీసుకొచ్చింది వెంకటరత్నం.

లోపల అమ్మాయిలు సిద్ధం అవుతున్నారు అలోపు కాస్త దవడాడించండి అంటూ అందించింది.

ఈ కొంపల్లో నాకు నచ్చేది ఇదేనోయి మర్యాదా మప్పితం తెలుసున్నోళ్ళకి! ముందు నోరుతీపి చేస్తారు. ఆపై అల్లుళ్ల మర్యాదలే అన్నీ అంటూ కాజా నవల సాగాడు శాస్త్రి గుప్తా కళ్లలో ఒకటే ఉద్వేగం.

వేడినీళ్ళు తొలిపారు. తెల్లమల్లు పంచెలు ఇచ్చారు. వొకే పంక్తిన వాలుపీటలు వేసి అల్లుడి భోజనం కొసరి కొసరి తినిపించారు. తాంబూలాలు చిలకచుట్టి ఇచ్చి పొద్దుపోయే వరకూ మేజువాణీ కట్టారు. శృంగారం కూడా వొక కళాత్మక ఆవేశమే. వొక వాతావరణాన్ని సృష్టించడం సృజనాత్మక మనుషులకే చెల్లు. ఇల్లా తేలిగ్గా మాట్లాడటం యెందువలన లోక సంస్కారమైందో అర్థం కాలేదు.

ముగ్గురమ్మాయిలను ముస్తాబు చేసి పాలగ్లాసులతో మాకిచ్చిన విడిది గదుల్లోకి పంపింది. వెంకటరత్నం. ఆ పాలలో వశీకరణ భస్మాలు కలిపి కొంప కొల్లేరు చేస్తారని గుప్తాకెవరో చెప్పారట. ఆ విషయం అడిగే తిట్లు తిన్నాడు అతడు. నాకే భయాలు లేవు. దక్షిణం వైపు కిటికీ తెరిచి అటుగా నుంచున్నాను. గోదారి మీంచి వస్తున్న మంచుగాలికి పళ్లు టకటకమంటున్నాయి. నాగదిలోకొచ్చిన పిల్లకు పాతికేళ్ళు వుంటాయి. సన్నగా మైనపు వొత్తిలా నాజూగ్గా వుంది. కొన్ని విషయాలకు ప్రారంభాలు ప్రాణాంతకమవుతూ వుంటాయి. విటులు రచయితలు ఇందుకు మినహాయింపు కాదు. ఎత్తుగడల్లోనే ఇరువురి ప్రావీణ్యాలు బయటపడేవి. వ్యభిచారార్థి అయి వచ్చినవాడు స్వాంతన వాక్యాలు ఆడరాదని శాస్త్రి చెప్పాడు.

నీపేరు వూరు ఎందుకిలాటి వృత్తిలో దిగావు లాటి వోటి మాటలు విటుడి సమగ్రతను వేశ్య సహనాన్ని దెబ్బతీస్తాయని వొకనాడెప్పుడో శాస్త్రి అనగా విన్నాను.

మరేవిటి మాట్లాడటం?

యే మాటలు లేకుండా యెలా గ్రంథం నడిచేది. క్షణాల స్నేహమైనా లేనిది పశుకామమే కదా!?

పడకగదిలో తత్త్వచింతన కాలహరణమే తప్ప కార్యజయం కాదు. అలవాటైన సంశయడోలికలోనే అస్తుబిస్తు అవుతుండగానే ఆమె నా తలపై చేయి వేసింది. తన వైపునకు తిప్పకొని కళ్లలో కళ్లు పెట్టి చూసింది. నా చేయి ఆమె భుజం మీద పడింది. కొద్ది ముందుకు జరిగింది. నేనామె గుండెలపై తలవాల్చాను. ఆమె గుండెచప్పుడును వినసాగాను. చాలా స్సేపు......కళ్లు అరమూతలు పడుతున్నాయి. అదే శబ్దం, అడశబ్దం. అమ్మ శబ్దం. చిన్నతనపు అమ్మ పొత్తిళ్ల స్తనపరిచేషణలో లభించే అవ్యక్త భావం. శరీరాల దాడిలో అలసట తెచ్చే ప్రశాంతత కాదది. వొక్కసారైనా పునరావృతం చేసుకోదగ్గ అనుభవం అది. కేవలం యేమాటా మాట్లాడక పోవటం చేతనే ఇది సాధ్యమైంది. కనీసం నా వరకూ మానవుల మధ్య భాష ఎంత అసమర్థ వస్తువో తొలిసారి తెలిసొచ్చింది.

** *** **

గోదావరి మీద ఉదయ భాస్కరుడు తన కిరణాల జాడ విప్పాడు. తూర్పు వైపు పాయ మీద మా స్టీమరు నింపాదిగా నడుస్తోంది. వడ్డును వరుసుకుని తలెత్తిన కొబ్బరి చెట్లు వేదం చదివి అలసిన పండితుల్లా భారోల్లాసంగా కదులుతున్నాయి.

– యెలా వుంది అడిగాడు శాస్త్రి

– ఏమిటి?

– రాత్రి వయినం......

– యేమో? తెలియదు. నిర్వికారంగా చెప్పాను. శాస్త్రి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. గుప్తా స్టీమరు లోపలి చెక్క గదిలో కునుకు తీస్తున్నాడు. అకాడకి యెందుకి దంతా? కాకరపర్రులో కూడా రాత్రిళ్లు నిద్రపోవచ్చు. యింత దూరం వచ్చితీరా.....

– నేను నిద్రపోలేదు!

– మరి? నిద్రపోకా క్రీడించకా యేం వెలగబెట్టినట్లు?

– యేం చెయకపోవడంలోనూ ఆనందం వుంది. అది నీకు అర్థం కాకపోవచ్చు.

– ముండలతో సున్నితం పనికిరాదు. వాళ్ల వేస్తులుకా జాలరు. తెలుసుకో వావివరసలు లేకున్నా నీతి నియమాలుండాలి మన బొంట్లకు. నేనెంత మందితో వున్నానని! యేనాడూ ఇలా డీలా పడలేదు. చెప్ప యేం చేసిందది? నిన్ను మగాడు కాదందా? తోలు వొలిపించేస్తాను. మొహమాటపడకు. స్టీమరు వెనక్కి తిప్పిస్తాను. చెప్ప.....శాస్త్రి గొంతులో అనునయం వుంది.

– నీకు దణ్ణం పెడతాను. ఇహవేం మాట్లాడకు అన్నాను.

– యేదో గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు శాస్త్రి.

వొకానొక సంఘటన రేకెత్తించిన సంక్లిష్ట మానసిక స్థితిని నేనే అనువదించుకోలేకున్నాను. ఇక యేవయిందో యెలా చెప్పేది? ఎందుకు చెప్పాలి? మన మన అపరిచిత సున్నితాలకు జనతృప్తి సంజాయిషీలు ఇచ్చుకుంటూ బతకడంలోనే సిసలైన వ్యభిచారం వుంది. అలాటి వొక భావన వచ్చిన తర్వాత వ్యక్తుల ఆంతరిక విషయాలపై యెందుకు ఏమిటి అనే ప్రశ్నలు మానేశాను. యెవరితో నిమిత్తం ఇప్పుడు లేకుండా నా వ్యభిచారం నేనే చేసుకుంటున్నానుకోండి! అది వేరే విషయం. ■

వచ్చేవారం కథ

దుత్తలో చెందమామ

–గోపిని కరుణాకర్